

[Vagn Bro.]

vil være rimeligt, at man ogsaa kan gaa til Frihedsberøvelse, inden Udlændingen sendes ud. Derfor finder jeg denne Bestemmelse hensigtsmæssig.

Bestemmelsen i Lovforslagets § 5, Stk. 2, om ensartede Takster for Udstedelse af Rejsepas er ogsaa rimelig. Jeg ser, at man i det høje Landsting har opholdt sig ved den maaske noget egenartede Bestemmelse om, at Rejsepas i visse Tilfælde kan udstedes uden Gebyr. Naar jeg siger: den noget egenartede Bestemmelse, er det ud fra den Betragtning i al Almindelighed, at naar en Mand skal rejse til Udlandet, er det mindste af Besværet vel at faa fat i 3 Kr. Men jeg erkender, at der under normale Tilstande kan være Tilfælde — og det betyder jo ikke saa meget for Statskassen —, hvor det vil være rimeligt, at Folk, der skal ud for at dygtiggøre sig, kan komme ind under Gebyrfriheden, og det gælder ogsaa Søfolk, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet nævnte. Jeg vil dog henstille til den højtærede Minister, at den Cirkulæreinstruks, der jo maa komme til Forklaring af Udtrykket „andre særlige Grunde“, bliver enkel og klar.

Endelig vil jeg rette endnu en Henstilling til Ministeren. Visse Dele af Pasgebyret er i lange Tider tilfaldet Politikammerets Personale. Disse Penge udgør jo relativt smaa Beløb; men de skal nu aftrappes og i Løbet af, saa vidt jeg husker, 3 Aar ganske bortfalde og tilfalde Statskassen, hvor de vel forsvinder i det store Intet, medens de hos de paagældende — og det drejer sig jo oftest om de lavest lønnede Polititjenestemænd — vil efterlade et Savn. Den højtærede Minister, der jo ogsaa har haft Foden inden for i et dansk Politimesterembede og herfra og fra Lovgivningen i det hele taget ved, hvorledes man læsser Arbejde over paa Politikamrene — jeg kan saaledes nævne Benzinordningen —, vil ogsaa vide, at dette Arbejde i Dag kun kan udføres derved, at der af de enkelte bruges flere Arbejdstimer. Det er jo nemlig ikke saaledes, at Arbejdsmængden medfører væsentlig Forøgelse af Personale. Det er jo for saa vidt et lille Indtægtsomraade for Statskassen, men et stort Omraade for disse Mennesker. Det drejer sig desuden om et Præcisionsarbejde, hvor de paagældende nøje skal passe paa, at Passet bliver saaledes, at det kan danne Grundlag for den senere Kontrol ogsaa i andre Lande. Jeg vil derfor henstille, at man standser dette Arbejde med at forøge Statskassens Midler paa et Omraade, hvor det faktisk intet vil betyde.

Ogsaa Tilføjelsen til Stk. 3 i § 9 kan vi billige. Jeg maa maaske have Lov til at gøre den Bemærkning, at jeg har aldrig paa dette Punkt kunnet forstaa de danske Domstole. Nu ved jeg meget vel, at man ogsaa fra denne Talerstol skal være overmaade forsigtig med at kritisere Domstolene, men naar det hidtil har heddet, at den, som for Vederlag yder nogen Natlogi, eller den offentlige Institution, som uden Vederlag huser ukendte og omvandrede Personer, er pligtig til at afæske disse Oplysninger, saa maa dog Forudsætningen være, at de paagældende ogsaa er pligtige at give disse Oplysninger, men jeg ser jo, at visse Domstole har ment — det mener jeg mig fuldt berettiget til at sige —, at de kunde sætte Forudsætningen for det, som Rigsdagen har ment, da den gav denne Lov, til Side, og derfor kan jeg selvfølgelig billige, at dette Forhold nu bliver klarlagt.

Ogsaa den sidste Ændring, de Magtbeføjelser, man kan have efter Retsplejelovens forskellige Bestemmelser til Beslaglæggelse, Ransagning, Anholdelse og Fængsling, kan vi slutte os til.

Jeg vil sluttelig paa mit Partis Vegne kun tilføje, at et enkelt Spørgsmaal kunde vi have Lyst til at drøfte med den højtærede Minister i Udvalg. Jeg kan love baade den højtærede Formand og Regeringen, at denne Udvalgsbehandling kan blive kort, men vi lægger altsaa Vægt paa, at den finder Sted.

Prieme: Jeg kan ligesom de ærede foregaaende Ordførere tilsige mit Partis Medvirken til de i det foreliggende Lovforslag foreslaaede Ændringer i den gældende Lov. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen i, at der ydes politiske Emigranter her i Landet en vid Asylret, og jeg tror, jeg tør sige, paa visse Omraader, i visse Tilfælde en noget for vid Asylret, og jeg synes ligesom Venstres Ordfører, at der uden Tvivl var Grund til i et Udvalg at komme ind paa en lidt nærmere Drøftelse af disse Forhold.

Det er jo ikke saa længe siden, der i Dagspressen var omtalt et Tilfælde, hvor en indflydelsesrig Person, jeg tror, det var i Næstved, havde været medvirkende til, at en Udlænding uden om Paskontrollen var kommet her til Landet. Jeg synes ogsaa, det var rart, da den afsagte Dom efter min Mening ikke var særlig morsom, om den højtærede Justitsminister vilde give lidt nærmere Oplysninger om dette Forhold.

Det, det drejer sig om, er jo ikke alene, at den højtærede Minister faar gennemført de foreslaaede Ændringer, men i nok saa høj